

Felszólalás a kötelező holokausztoktatás ellen

2015 szeptemberétől a magyar Pázmány Péter Katolikus Egyetemen új, féléves alapozó képzés indul *A holokauszt és emlékezete* címmel. A tantárgy tartalmát két tel-avivi professzor, Dina Porat és Raphael Vago állította össze, szem előtt tartva a „magyar sajátosságokat”.

Ennek sikeres elvégzése ugyanúgy a diploma megszerzésének feltétele lesz, mint a Bevezetés a katolikus hit rendszerébe címet viselő tantárgy, amelyre egyfajta „folytatásként” épülhet rá az új tananyag. Ez Szuromi Szabolcsnak, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektorának a véleménye.

Ilan Mor, Izrael budapesti nagykövete történelmi jelentőségűnek minősítette a megállapodást: „Mérőföldkő ez a nap a múltjával és jelenével küzdő Magyarország életében. [...] Továbbra is baráti kezet nyújtok Magyarországnak a múlt feldolgozásához. [...] Minden társadalomnak fel kell állnia, és nemet mondania az antiszemitizmusra, a homofóbiára és a rasszizmusra.”

Ilan Mor „baráti” kéznyújtása és instrukciója erős szerepvárra utal: ez nem egy nagykövet diplomatikus megnyilvánulása. Így általában a helytartók viselkednek. Nem vagyunk rászorulva Ilan Mor elismerésére és tanácsaira, különösen nem egy olyan ország képviselője részéről, ahol 1948 óta ENSZ- és nemzetközi határozatok sokaságát hagyták figyelmen kívül. Nem tartják tiszteletben az emberi jogokat, az őshonos palesztinok és más kisebbségek megtűrt, másodrangú állampolgárokként sínylődnek a demokratikusnak hazudott Izrael területén. Az államot megalapító zsidó terroristák és az izraeli hadsereg ártatlan áldozatainak száma nem teszi lehetővé, hogy Izrael képviselője erkölcsi alapról oktasson ki másokat. A homofóbia és a rasszizmus elleni küzdelmet Ilan Mornak és kormányának először otthon kellene megvívnia.

De ne feledkezzünk meg Gázáról, a világ egyik legnagyobb koncentrációs táboráról se, ahol 360

négyszekélykilométeren 1,8 millió ember él, a külvilágtól teljesen elzárva. Az izraeliek 2014. július 30-án gránátvetőkkel nyitottak tüzet egy ENSZ által működtetett iskolára, amely menekülttáborként működött. A világszervezet illetékesei közölték: a támadás előtt 17-szer (!) figyelmeztették az izraelieket arra, hogy az épület civilekkel van tele. Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár „botrányosnak és igazolhatatlannak” nevezte a támadást.

Mit gondoljunk egy olyan országról, amelyben faji alapon lehet állampolgársághoz jutni, ahol tombol a rasszizmus, ahol a zsidók nagy része nem veszi emberszámba az ott élő, őshonos palesztinokat, miközben Izrael lakosságának 20 százaléka arab. Labdarúgó-mérkőzéseken zsidó stadionokban „Halál az arabokra” feliratú táblákat látni. 2013 novemberében 800 ezren (!) vettek részt Jeruzsálemben a volt ortodox főrabbi temetésén, aki szerint a nem zsidók nem emberek...

De érdemi reakciót várunk napjaink legbotrányosabb kijelentésére is. Mint az köztudott, Avigdor Lieberman izraeli külügyminiszter Hercliyában egy – a választásokat megelőző – rendezvényen kifejtette, hogy aki ellenük van, azzal nincs mit tenni: egy baltával le kell vágni a fejét, különben a zsidóság nem tud életben maradni. Lieberman évekkel ezelőtt azzal a „liberális demokrata” ötlettel állt elő, hogy a Vörös-tenger vizébe kell fojtani minden palesztint. Milyen ország az, ahol ilyen politikai nézetekkel ekkora karriert lehet befutni?

Egyszer már feltettük a kérdést: Mi történne, ha a francia külügyminiszter mondana valami ehhez hasonlót a zsidókról. Hány évszázadig emlegetnék naponta a nevét?

Miért hallgatnak az USA és az európai államok vezetői?

Mint látható, Ilan Mornak lenne oka a szerénységre, és nyugodtan koncentrálhatna az

Izraelben történekre. Szerencsére az izraeli nagykövet mozgásteret behatárolt, diplomataként nem léphet át bizonyos korlátokat.

Szuromi Szabolcsnak egy autonóm magyar egyetem rektoraként az eddigi reakciókat értékelve lehetősége van korábbi álláspontja felülvizsgálatára. Miután az emberiség történelme sajnos népiirtások története, erkölcsileg erősen vitatható ezek közül egyet kiemelni és annak a tanítására koncentrálni. Éppen ezért sokkal elfogadhatóbb lenne egy olyan tantárgy oktatása, melynek keretében a hallgatók megismerhetnék a nagyobb népiirtások tényét, történetét, kiváltó okait és utóéletét.

Az ember azt hinné, hogy egy katolikus egyetemen a keresztény vallás és kultúra, valamint a keresztény értékrend a meghatározó. Már csak ezért sincs szükség a holokauszt külön kiemelésére és tanítására, hiszen a kereszténység a szeretet vallása, a kereszténység ethosza nem teszi lehetővé más emberek megvetését, gyűlöletét és meggyilkolását. A katolikus egyetem azzal tehet a legtöbbet a különböző előítéletek – így az antiszemitizmus – ellen, ha keresztény

szellemben formálja hallgatóit, azaz szeretetre nevei őket.

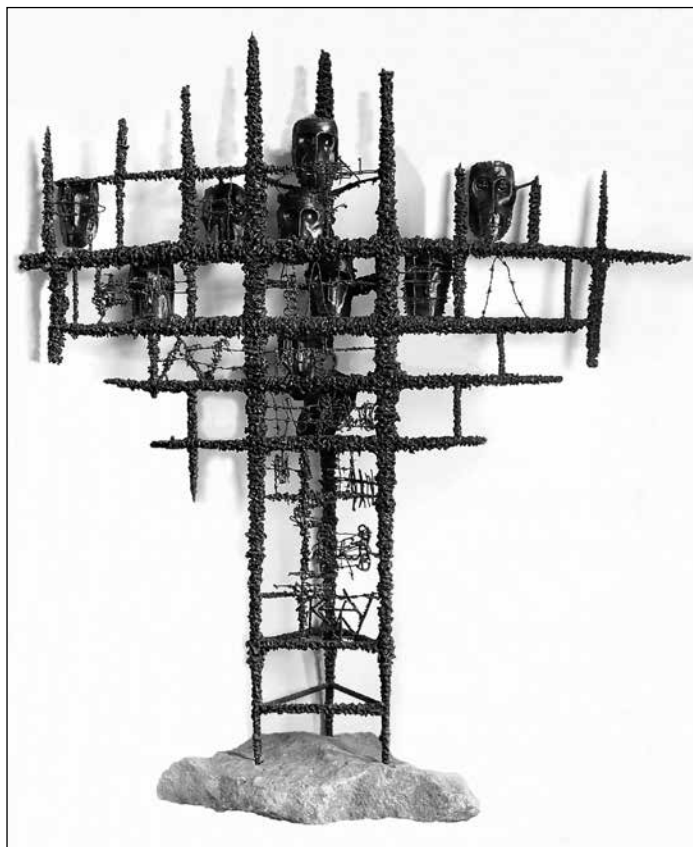
A zsidó genocídium oktatásával ráadásul egy olyan történelmi esemény kerül a fókuszba, amelyről jelenleg még tudományos vita is alig – vagy sehogy sem – folytatható. Ez nyilván Izrael – és szövetségesei – érdekét szolgálja.

A holokausztról egyébként sem beszélhetünk a cigányság, a homoszexuálisok és az egyéb kisebbségek kiirtásának ismertetése nélkül. Pillanatnyilag nem tudjuk, hogy a tananyag mit tartalmaz.

Azt is be kell látnunk, hogy a holokauszt oktatása egy katolikus egyetemen a múltra nézve több kényes kérdést is felvet. Ezek egyike Jézus meggyilkolásának története. A másik az antiszemitizmus keletkezésének kérdésköre. Zsinatok, teológusok és vallástörténészek értelmezéseinek tömege jelzi e témák rendkívül összetett és érzékeny voltát.

Nem szolgálná jobban Magyarország jövőjét az informatika tanításának bevezetése?

Utóirat: az írás közzétételét több jobboldali médium megtagadta.

Szülőföldem: Erdély